

[Poul Clausen.]

turligvis muligt og altså fra visse sider ønsket — selvom vi i dette land regner os for nogenlunde første klasses oplyste — engang imellem at spinde en ende over det ældgamle tema om modsætningsforholdet mellem Vorherres fortrykte proletarer på den ene side og fandens forædte kapitalister på den anden side, men jeg nærer dog tillid til, at oplysningen efterhånden er blevet så stor, at temaet er ved at være udpillet, så at den udæskning af store befolkningsklasser, som mindretallet peger på i betænkningen, i hvert fald i et tilfælde som det foreliggende må kunne besværges, hvis alle ansvarlige kredse ville påtage sig at gøre opmærksom på, at denne lov, som det allerede er nævnt, repræsenterer den sidste rest af et kompleks, der blev skrevet i en periode, hvor man fandt det naturligt at gennemføre restriktioner, bl. a. lønstop, hvilket indgreb forlængst er afviklet. Det er naturligvis også i en erkendelse af, at der er en vis samhörighed i denne lovgivning, at det ærede socialdemokratiske parti har tiltrådt ændringerne, og den højtærede minister for sin part også, således at socialdemokraterne vil stemme for loven. Jeg anbefaler på mit partis vegne andre ærede medlemmer at gøre ligeså. Det kan gøres uden større fagter og sindsbevægelse.

Rasmussen (Gylling): Under finanslovedebatten udtalte den højtærede statsminister, at ingen restriktioner skulle fortsættes længere end strengt nødvendigt. Jeg mener nu, at disse restriktioner ikke længere er nødvendige; tværtimod tror jeg, at det vil være til stor skade, hvis man fortsætter med restriktioner på det område, her er tale om. Endvidere udtalte den højtærede handelsminister i sin finanslovtale, at Marshallplanen vil bidrage til forøgelse af den økonomiske aktivitet i Danmark, industrien stiller mod væsentlig forøgelse af produktionen, og der vil kræves betydelige investeringer til industriens behov af maskiner etc. Alt dette tyder på, at man fra højeste sted har været indforstået med, at der skulle være mulighed for at udnytte den i forhold til i fjor bedre situation, der nu er tilstede. Jeg har sagt ved denne sags første behandling overfor den højtærede handelsminister, at jeg indrømmede, at vi i fjor, når vi drøftede dette og lignende forslag, udtalte til ministeren, at vi ønskede, han ville foreslå yderligere ændringer i den hidtil gældende lov, og det gjorde ministeren. Men der er altså sket en ændring siden den tid; ministe-

ren har, som jeg har peget på, selv sagt, hvad vi alle kan se, at der nu er sket en ændring, som gør, at en anden betragtning end i fjor må gøre sig gældende.

Lovforslaget her betyder jo heller ikke en brat overgang. Det er slet ikke sådan, at man ikke mere har hånd i hank med, hvorledes aktieselskaberne må føre deres politik i fremtiden. Som det allerede er nævnt, må de midler, man har opsparet under hele denne lovgivning, ikke benyttes til at forhøje aktieudbytterne; kun hvor driftsregnskabet giver mulighed for det, må man forhøje udbyttet. Dette er en meget stærk behæftelse for aktieselskaberne, som jeg er enig i bør bibeholdes, og som man ikke kan gøre til noget, der ingenting er værd. Det var også ret mærkeligt at høre den ærede ordfører for socialdemokratiet ikke mindre end to gange sige, at dette lovforslag var af stor betydning og havde stor værdi, og så samtidig angribe det så voldsomt, som det ærede medlem gjorde. Det er da også sådan, at skønt lovforslaget og ændringerne har været kendt i længere tid, idet pressen har behandlet loven næsten hver eneste dag under den forudsætning, at den fik omtrent det udseende, den nu får, har det ikke haft nogen indvirkning på børsen. Børsen har ikke reageret, og dette skyldes nok tro til, at de aktieselskaber, vi har, er indforstået med det, som den højtærede handelsminister gav udtryk for, nemlig at man i den kommende tid vil få brug for penge, hvis aktieselskaberne i det hele taget skal arbejde sig frem til bedre forhold end hidtil. Og det er vi jo allesammen interesserede i. Vi har stadig den opfattelse, at man ikke skal føre krig mod aktieselskaberne, at de tværtimod er en nyttig form for erhvervsvirksomhed, og selvom der blandt de 7 000—8 000 aktieselskaber, vi har, måske skulle være et par stykker, som ikke forstår deres opgave rigtigt, kan man da ikke blive ved at fortsætte med en lovgivning af denne art overfor den store mængde af betydende aktieselskaber, som dette lovforslag i høj grad vil komme til gode. Jeg kan kun henvise til de udtalelser, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen fremsatte, at dengang denne lov blev indført her i landet, var det under ganske andre forudsætninger end nu, og at der eventuelt nu vil blive udbetalt højere udbytte end hidtil, er der jo ikke noget at sige til, når man tager i betragtning, hvorledes hele vor lønpolitik og prispolitik ellers har udviklet sig.

Af disse grunde må mit parti holde for, at det er en rimelig afvikling, vi nu får af denne lovgivning. Det er en nødvendighed. Det er ikke af politiske grunde, som det